

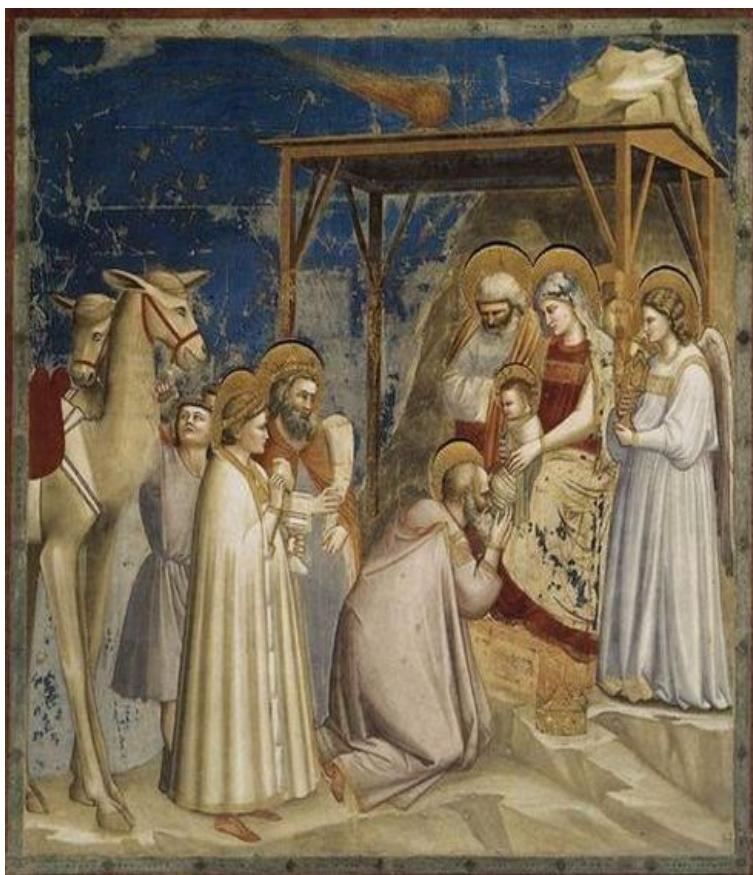
DOBRÝ DEŇ SAMOSPRÁVA

BREZANSKÝ ŽIVOT**3/2009**

PRÍLEŽITOSTNÉ NOVINY PRE OBČANOV OBCE BREZA

Vianočný príhovor starostu obce Breza...**Vážení spoluobčania,**

v dnešnej uponáhľanej dobe a v čase, keď žijeme čoraz rýchlejšie, je potrebné sa aj pozastaviť. Takým malým, ale krásnym pozastavením sú pre nás Vianoce, čas kedy sme si bližší ako

inokedy a snažíme sa zabudnúť na bežné problémy.

Veď na Vianoce sa v nás prebúdzajú tie najkrajšie pocity a snažíme sa s nimi podeliť so svojimi blízkymi a drahými. Hľadáme úprimné ľudské porozumenie a túžime po láskavom ľudskom dotyku. Áno v tom je to veľké tajomstvo a bohatstvo života. Bolo by krásne keby to tak mohlo byť aj v bežnom a každodennom živote. Preto si vážme jeden druhého a zachovajme si slávnostné chvíle z Vianočných a Novoročných sviatkov po celý rok. Pri tejto príležitosti Vám chcem, poďakovať za Vašu prácu vo Vašich domácnostiach i na Vašich pracoviskách. Verím, že v novom roku i v ďalších rokoch sa pre nás všetkých zlepšia sociálne podmienky i samotný život. Želám Vám veľa zdravia, šťastia, lásky

a veľa trpezlivosti pri zdoľávaní osobných problémov.

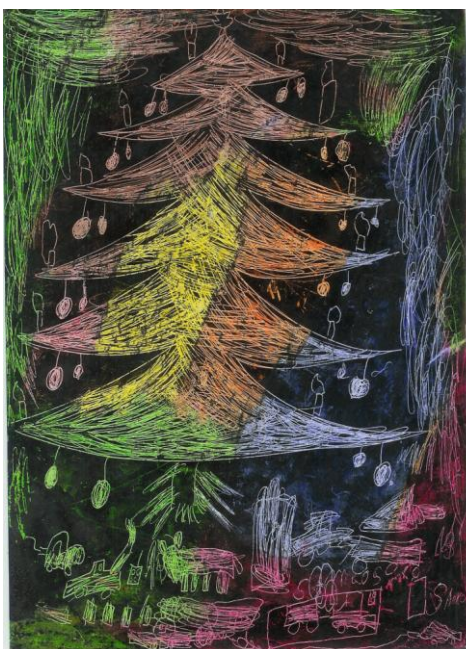
Prajem Vám všetkým, krásne prežitie Vianočných sviatkov a úspešný vstup do Nového roku.

starosta obce Ing. Ladislav Matejčík

**Skutočným tajomstvom Vianoc je vnútorný jas, ktorý pochádza od Božieho dieťaťa.
Otvorme sa pre jeho svetlo**

ADVENT A ČARO VIANOC**Advent**

Na adventnom venci horeli štyri sviece. Bolo ticho, počuť bolo iba šepot sviec: „Volám sa POKOJ. Chcela by som prebývať medzi ľuďmi, im však na mne nezáleží, nehľadajú ma, nechcú.“ Jej svetlo slablo, až napokon zhaslo. Druhá smutne vyznala: „Ja sa volám VIERA. Túžim svietiť ľuďom na cestu životom, oni mnou však pohŕdajú, lebo som vraj zbytočná a nemoderná.“ Aj jej žiarlivý plamienok zoslabol a zhasol. Chvejúcim sa hlasom pridala sa tretia svieca: „Ja sa volám LÁSKA. Túžim bývať v ľudskom srdci, ale ľudia si ma nevšímajú, nechcú ma. Vraví, že vzťahy bez treba užívať.“ Jej svetlo sa vošlo do izby dieťa. Zbadalo sa: „Prečo nesvietite? Kto štvrtá svieca: „Neboj sa! stratené. Som NÁDEJ. rozhorí zhasnuté sviece.

záväzkov sú lepšie, že si zachvelo a tiež zhaslo. Vtom zhasnuté sviece a rozplakalo vás zhasol?“ Vtedy sa ozvala Kým som tu ja, nič nie je S mojou pomocou sa opäť

Len v Bohu sa utíši moja moja nádej. (Žalm 62,6)

duša, lebo od neho pochádza

Vianočné sviatočné dni sú lacným optimizmom, že Vianoce sú istotou, že ohľadu na to, či budú a priania. Z príbehu, ktorý sa

obdobím nádeje, ktorá nie je všetko dobre dopadne. všetko má zmysel - bez naplnené naše predstavy začína v maštali a ktorý vedie

cez kríž, môžeme čerpať svoju nádej – jedinu nádej, ktorá nás dokáže navzdory všetkému udržať nad hladinou a každý deň nútiť k dobrým činom. Máme nádej v živom Bohu, ktorý je Spasiteľom všetkých ľudí. Ježiš prišiel na svet, aby ho zmenil. Prosme, aby zavládla láska a zodpovednosť. Jedine Božia milosť a naše zodpovedné a láskavé správanie môže tento svet zmeniť. Svet bude o toľko krajší, o koľko budeme my lepší.

Čaro Vianoc – ako ho chápú naše deti

Bol raz jeden čarovný deň, keď vonku bolo všetko biele. Na Vianoce nejde len o darčeky, ale o to, že každý oslavuje narodenie Pána Ježiša.....

Čaro Vianoc je také čaro, ktoré všetkých našich blízkych naplní láskou.

„NA VIANOCE SPADNE Z NEBA VEĽA HVIEZD, VEĽA ĽUDÍ PRÍDE Z CIEST. „

Anetka Laššáková/ 4.B

Vianoce sú krásne keď ich uvidíš, ale ešte krajšie, keď ich pocítiš. Je to krásne, keď ich zažiješ a si šťastný, že stromček zlatom poseješ. Sme zvedaví aj na darčeky, ktoré nám prinesie Ježiško. Všetci budme ticho – tichučko lebo sa zobudí Ježiško. Už je to tu, už prišla tá hodina, narodil sa Ježiško, radujem sa ja aj celá rodina. Z oblohy sa sype sneh, všade počuť detský smiech.

Alexandra Romaňáková/4.B

V škole sme dali deťom pomerne ťažkú otázku: „Čo vám hovorí slovo Vianoce.“ A tu sú niektoré odpovede na túto otázku:

Darinka Dudášiková/2.B: „Mám rada Vianoce, lebo večeríme celá rodina a ešte, že mi Ježiško donesie darčeky.“

Janko Kurtulík/ 2.B: „Vianoce sú najkrajšie sviatky roka. Sú to sviatky pokoja a lásky v rodine. Na Vianoce mávame ozdobený stromček guľkami, salómkami, kolekciami, hviezdíčkami a farebnými svetielkami. Pod ním si na Štedrý deň nájdeme krásne darčeky. Rozvoniava kapustnica, šalát, ryby, oplátky s medom, koláče. Strašne veľmi sa teším na Vianoce.“

Tomáš Kotúl/ 2.B: „Vianoce pre mňa znamenajú, že je pokoja dobro, darčeky a že sme všetci spolu a sme zdraví. A že som s nimi.“

Janka Ferancová/2.B: „Pre mňa je to narodenie Ježiška. Na Vianoce staviame stromček a vyzdobujeme izby. Dostávame od Ježiška darčeky a staviame aj snehuliaka. Kapor je vo vani a okolo našich domov je plno svetiel.“

Kristián Paríšek/2.B: „Pre mňa to znamená ozdobovanie stromčeka, pokoj v rodine, darčeky, spievanie kolied a vianočné prázdniny.“

Matej Žuffa / 2.B: „Slovo Vianoce mi pripomína stromček a pod ním darčeky. Ako jeme slávnostnú večeru, zimné prázdniny keď je veľa sneh a chodíme sa sánkovať. Ale najviac sa teším na darčeky a môžem sa hrať.“

Zimné radovánky

Prišla zima, to je paráda, biele sú polia, lúky,
kopce aj naša záhrada.

Budeme sa lyžovať, sánkovať aj guľovať.

Janko volá: „Timko, Andrej, poďme si zahrať
hokej.“

Vianoce

Vianoce už prišli,
všetci sa radujú,
darčeky spolu odbaľujú

Snehuliak

Na kopčeku za dedinou
počuť veľký krik.
Tam stavajú snehuliaka,
nechýba im nik.

Snehuliak

A kopci biely pán stojí,
slniečka sa veľmi bojí.
Chcel by zaviesť taký poriadok,
aby zima trvala celučický rok.

Zima

Prišla zima ako hosť,
ale už mám toho dost'.
Teším sa na Mikuláša,
lebo darčeky nám prináša.
Prišla zima, už je mráz,
biele vločky padajú.
Deti berú sánky, lyže,
zo zimy sa radujú.

Žiaci 2.A triedy

Vianoce

Ráno vstanem a najprv zdobíme stromček. Umývame a upratujeme dom. Varíme kapustnicu, kapra, kašu, šalát... Ku večeru pripravujeme na stôl 1 plytký tanier, 1 hlboký tanier, vidličky, nožičky, lyžice... a ideme sa obliecť. Už sme pripravení na vianočnú večeru. Pred tým, než sa navečeriame musíme sa pomodliť. Po večeri si rozbalíme darčeky. Najprv prídu spievať naši blízky a potom pôjdeme my.

Xénka Mäsiarová/3. A trieda

Prišla zima. Najviac zo všetkého sa teším na Vianoce. Pre mňa sú Vianoce veľmi pekné, veselé a všetci sme na seba dobrí, aby sme dostali veľa darčiekov. Nikdy sa nemôžem dočkať večere, pretože až po nej si môžeme rozbaľovať darčeky. Potom v neskorších hodinách ideme spievať vianočné koledy do našich rodín, hlavne do mojich starých rodičov, lebo nás tam čakajú ďalšie darčeky. Ostatné vianočné dni trávime spolu celá rodina: na lyžovačke, hráme sa rôzne hry. Ako každé Vianoce čakáme na príchod nášho pána farára aj s miništrantmi, aby nám posvätili vianočný stromček a domček.

Evka Sitáriková/3.A trieda

Vianoce sú to najkrajšie, čo môže byť. Na Vianoce sa narodil Ježiško a chodíme spievať do rodín. Kupuje sa kapor. Na Vianoce nejde len o darčeky, ale aj o to, že sa narodil Ježiško v chudobe a v jaslách. Pečú sa medovníky a ozdobujeme stromček. Vianoce sú v decembri a je aj zima. Chodí sa na omšu a v kostole predvádzajú rozprávku o tom, ako sa narodil Ježiško. Má ich rád každý človek na svete. Čaro Vianoc je na celom svete okrem Antarktídy a Arktídy. Vtedy sú deti dobré a stavíme snehuliakov.

Vanesa Kubicová/4.B

Vonku sa sniežik trbliece a Katka s Jankom sa nemôžu dočkať čo budú mať pod stromčekom. „Janko, ja určite dostanem bábiku“, povedala Katka a usmiala sa. „Tým si nebud' taká istá. Dostaneš len veľkú palicu“, vysmieval sa Janko. Keď dojedli polievku, chceli hneď ísť ku stromčeku, ale dvere boli zamknuté. „Janko, čo teraz spravíme?“ spýtala sa Katka a Janko hneď odpovedal: „Ja netuším“. „Janko, Katka, nebud' takí smutní, otecko má kľúčik, musíte byť trpezliví, kým zjete aj druhé jedlo“, odpovedala mamička. Keď dojedli, hodila sa Katka oteckovi okolo pása. Otecko odomkol dvere a povedal: „Mamička, porozdávaj darčeky!“ Deťom žiarili oči šťastím. Mamička začala čítať: „Tento je pre Katku.“ Katka sa rozbehla a začala trhať obal, lebo bola zvedavá, čo tam bude „Jééééj, je tam bábika.“ Katka bola taká šťastná ako nikdy v živote. Mamička pokračovala: „Tento je zas pre Janka.“ Janko pribehol a začal plakať od šťastia: „Je tam autíčko.“ A Katka spokojne ešte dodala. „A koledy?“ Išli teda koledovať a tešili sa na ďalší rok plný prekvapení.

Katka Škombárová/4.A

Bol raz jeden chlapec menom Matej a písal Ježiškovi, čo by si prial pod stromčekom. Matej napísal, že si praje auto, na ovládanie a časopis o autách. Veľmi tešil, lebo mal rád Vianoce. Prišiel ten deň. Stromček žiaril. Boli na ňom salónky a všelijaké vianočné ozdoby. Prišlo ráno, obed a bol večer. Celá rodina si sadla za stôl. Všetci sa spolu pomodlili a začali večerať. Tak ak to v tento deň býva, bolo na stole veľa jedla, koláčikov a ovocia. Veď preto sa tento rok volá Štedrý deň. Po večeri Maťko začal spievať: „Dobrý pastier sa narodil, by ovečky vyslobodil... Keď dospieval, čakali na neho pod stromčekom prekvapenia. Začal si ich jeden po druhom rozbaľovať. Našiel tam auto na ovládanie, časopis o autách, komix. Mal tam aj krásnu novú čiapku, šál a rukavice. Chvilku strávil so svojím novým autom a išiel vinšovať všetkým svojim známym. Vrátil sa domov unavený, ale aj tak to bol pre neho najkrajší deň z celého roka. A keď v noci spal, tak sa mu snívalo čo cez večer pekného zažil.

Zuzka Kormaňáková/4.B

Najdlhšou cestou, ale i najťažšou je cesta k sebe samému, k jasličkám v sebe.....

Skutočným obdarovaním je dar malému dieťaťu, ktoré nám ho neoplatí ničím iným než svojou radosťou. Skutočný dar totiž nie je odmenou za to, že na nás bol niekto dobrý, ani pokusom zabezpečiť si niečiu priazeň. Dar si nemôžeme zaslúžiť, ani neskôr odpracovať. Skutočný dar je prejavom nepodmienej lásky, v zastúpení ním vyjadrujeme darovanie samých seba., je symbolom, ktorý hovorí: ja sám sa ti dávam, chcem byť tým, koho potrebuješ, chcem ti dať to, čo hľadáš, chcem, aby si v mojich očiach vedel svoju krásu a v mojej úcte svoju hodnotu.

„Dobrý Bože, daj, aby sme na Vianoce nielen nepopierali najkrajšiu pravdu svojho života, ale aby sme si ju oživilí a z pravdy Vianoc žili po celý rok, po celý život, veď raz budeme navždy s tebou.

Tichá polnoc

V jasličkách na slame tichučko si drieme,
Svojou láskou chce však objat' ľudí zeme.
Za tú jeho lásku čože mu my dáme?
Podarujme srdcia jemu, jeho Mame!

Bez rodiny sa človek chveje od zimy v nekonečnom vesmíre.....

Harmonický spoločný život a dodržiavanie kresťanských hodnôt si vyžaduje veľa trpezlivosti a energie. Vyžaduje si prijatie seba a bezpodmienečné prijatie ostatných.. Musíme zostať na svojom mieste, aj keby túžba utiecť bola veľká.. Požaduje sa od nás, viac, oveľa viac, ak chceme získať pravú skúsenosť, spolupatričnosť s tými, ktorí nás obklopujú. Ale ešte oveľa viac budeme dostávať, lebo človek nachádza naplnenie a skutočné šťastie v spoločenstve ľudí, kde sú dodržiavané hodnoty kresťanských rodín.

Panna Mária Fatimská v našej farnosti

Socha Panny Márie Fatimskej, ktorá putuje po Slovensku prišla aj do našej farnosti. Tohto roku uplynulo 92 rokov, ako sa zjavila trom fatimským deťom Hyacinte, Františkovi, a Lucii Panna Mária. Zjavení bolo šesť, kde nechala Panna Mária dôležité posolstvá pre celý svet. Súrodenci Hyacinta a František boli už 13.mája 2000 blahorečení vo Fatime sv. otcom Jánom Pavlom II. Rehoľná sestra Lucia zomrela 13 februára 2005 ako 97 ročná.

Nech sú nám povzbudením v predvianočnom období slová, ktoré povedala Panna Mária počas druhého zjavenia 13.júna 1917 : „ Ježiš si želá, aby skrze teba /Luciu/ poznali mňa a naučili sa ma milovať. On chce rozšíriť vo svete úctu k môjmu Nepoškvrnenému Srdcu. Tým, ktorí ju budú šíriť, sľubujem nebo. Tieto duše budú Pánom Bohom uprednostnené a milované, budú ako kvety, ktoré prinesiem pred jeho trón.“ Hyacinta často opakovala, že Nepoškvrnené Srdce Panny Márie je cestou do neba.

Každý štvrtok sa v našom kostole modlíme Večeradlo, kde sa zasväcujeme Panne Márie Fatimskej a jej Nepoškvrnenému Srdcu. Niektoré rodiny sa modlia Večeradlo doma. Rozšírme medzi sebou úctu k Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

Využime tento čas milostí na modlitbu a stretnutie s Pannou Máriou Fatimskou v našom chráme.

Pod'akovanie

Kaplnka postavená v roku 2009, Jaroslavom Janíkom v katastri Breza ulica Lán, ktorá je zasvätená k Božiemu milosrdenstvu, k Panne Márii Škapuliarskej a Srdca Ježišovo, za zdravie a požehnanie mojej manželky Boženy. Vysvätená bola pánom farárom Františkom Piosekom 12.09.2009. Nech slúži z vďaky nám aj budúcim generáciám.

Jaroslav Janík

Keď prišiel Spasiteľ na svet

Malomocná Lea so svojim sprievodcom boli na ceste do údolia. Pomaly, nekonečne pomaly sa vliekla úbohá žena. Táto cesta bola pre ňu takým utrpením, aké ešte nezažila. Keby nemala toľko viery v Ježiša Nazaretského a keby tak netúžila po uzdravení, iste by sa bola po sto krokoch vrátila. Zmrzačené, boľavé nohy ju strašne boleli.

A keď s tak zúbožená vliekla cez dedinku, nevýslovne trpelo jej srdce. Každý, kto ju videl, sa od nej s odporom odvracal a utekal domov. To nečakala. Kým ešte bola zdravá a mocná, všetkým pomáhala a tešila ich v biede. A každý rád využíval k práci mladú vdovu. Opatrovala chorých, podporovala a tešila starých a opustených a sama si zarábala na živobytie prácou na poli a pradením vlny. Uprostred jej činnosti ju zachvátilo malomocenstvo. Od tej chvíli bola vylúčená z ľudskej spoločnosti. Odvtedy jej známi denne kládli trochu jedla pred prah jej biednej chatrče a boli presvedčení, že urobili dosť, keď sa postarali, aby neumrela od hladu vo svojej opustenej chatrči.

Lea sa vliekla ďalej. Daniel musel ísť čoraz pomalšie a čoraz viac okľukami, aby našiel lepšiu cestu, aby sa dostal ďalej s úbohou ženou. „Daniel!“ zvolala chorá vzdychajúc „Obávam sa, že už nenájdeme nazaretského proroka. Už sa stmieva a ja nemôžem rýchlejšie.“ Chlapec zastal a smutne sa obzrel. Čo mal na to povedať, ako ju mal potešiť? Veď jeho trápila tá istá starosť. Konečne odpovedal: „Skúsme, Lea! Aj keby sme už nenašli proroka, azda on nájde nás! Možno nás stretne a ja ho poprosím za teba!“ Išli ďalej.

Zrazu chlapec počul za sebou bolestný výkrik a tupý zvuk padajúceho tela. Rýchlo sa obrátil a vrátil sa nazad tri- štyri kroky. Pri nohách mu ležala Lea bez známkov života. Oči sa mu zaliali slzami. Čo mal robiť? Mal sa vrátiť a zavolať ľudí, ktorí by ju odniesli nazad do tej chatrče? Vedel, že by to bolo zbytočné. Ani jeden z ich dediny by sa nedotkol malomocnej ani za zlato celého sveta.

Chlapec sa znovu pokúšal prebrať Leu. Volal na ňu pohnutý veľkou úzkosťou a starosťou. Jeho srdce, inokedy také smelé, sa začalo chvieť. A predsa to myslel dobre, ako pomôcť! Ježiš by iste pomohol! „Ježiš?...Daniel kedysi počul, že mnohí ľudia ho považujú za Božieho Syna. Ak je Ježiš naozaj Synom Božím, môže sa k nemu pomodliť, istotne mu pomôže! Odhodlane si kľakol na cestu, zopál ruky k modlitbe a prosil: „Ježiš Nazaretský, ty si urobil už toľko zázrakov,

vypočuj aj mňa! Chcel som priviesť k tebe malomocnú Leu, aby si ju uzdravil, lebo je taká dobrá. O, Ježišu! Svätý!“ Vtom chlapec prerušil svoju úpenlivú prosbu. Spomenul si na modlitbu, ktorú Ježiš učil ľudí. Trocha porozmýšľal a potom začal pomaly a vážne: „Otče náš, ktorý si na nebesiach!...Posväť sa meno tvoje...príď kráľovstvo tvoje...buď vôľa tvoja... ako v nebi ..tak i na zemi..“ Ďalej už nevládal, lebo hlas mu zanikal v slzách. Zakryl si tvár rukami a žalostne sa rozplakal.

Zrazu sa pri ňom ozval nežný hlas, ktorý ho tešil: „Neplač už! Tvoja modlitba je vypočutá!“

Daniel bol hneď na nohách. „Ó, Pane!“ Vtom silnejšie zavial nočný vietor, rúcho sa dotklo Ley, ležiacej na zemi a Ježiš zasa zmizol.

Daniel strnulo stál a pozeral sa na miesto, kde stál predtým Ježiš. Vedľa užasnutého chlapca sa začalo čosi hýbať. Lea vstala a pretierala si oči ako zo spánku. Náhle zvolala: „Kde som?...Daniel, ty si pri mne?“ „Áno, som tu!“ odpovedal chlapec, plný radosti, že malomocná znovu prejavuje známky života. „Čo sa so mnou stalo?“ spýtala sa znovu Lea skoro s krikom Daniela.

Vtom vykrikla: „Som uzdravená! Mám zasa zdravú tvár! A moje ruky, moje prsty,.. Mám zdravé nohy...o. Bože, čo sa to so mnou stalo?“ „Ó, Lea, Ježiš bol tu!“ povedal Daniel ticho, premožený posvätnou úctou. Lea od šťastia objala chlapca a vybozkávala mu hlavu, tvár a ruky. Keď si Lea od Daniela všetko vypočula, jej pocit šťastia sa premenil na vrúcnu modlitbu

vďaka a slzami vďačnosti zrosila skalnatú zem.

Nedbala na noc, nestarala sa ani o búrku, ktorá sa strhla nad jazerom, ale chváliac Boha a radostne sa rozprávajúc s Danielom ostala až do svitania na mieste, kde bola zázračne uzdravená.

„Vnímovosť k potrebám niekoho iného nás povznáša. Aby sme dosiahli emocionálne zdravie, musíme svoju pozornosť zamerať na niekoho iného, nie na seba. Keď dovidíme ďalej, ako sú naše vlastné záujmy, prestaneme venovať pozornosť svojim ťažkostiam a otvorí sa nám nová perspektíva, ktorá nepochybne viac prospeje práve nám.“

CHVÁLA ŽIVOTA SENIOROV

„KRAJŠIA AKO JAR JE MOJA ŽIARIVÁ JESEŇ“

Čas odlíšil podstatné od menej podstatného. Najdôležitejšie je nezostať sám, mať okolo seba niekoľko blízkych ľudí, teplý stisk ruky, pohľad do očí, porozumenie a záujem okolia.

Aj naša obec 1x ročne dlhodobo organizuje stretnutie s dôchodcami, čo je tiež určitý prejav záujmu a poďakovania. Stretnutie má svoj tradičný priebeh. Najprv je to poskytnutie duchovného pokrmu a povzbudenie a potom spoločné posedenie so starostom a poslancami obecného zastupiteľstva. Nezaostávajú ani deti materskej a základnej školy, ktoré sa chcú svojim starkým poďakovať spevom, tancom, básňami. Vtedy sa vo viacerých očiach starkých objavili slzy dojatia. Aj spevokol Kýčera svojimi piesňami pripomenul našim dôchodcom ich mladé časy.

OBDAROVANIE DETÍ

Každoročne na sviatok sv. Mikuláša dostávajú deti z našej obce mikulášske balíčky. Ani tento rok nebol iný. V piatok 4. decembra 2009, Mikuláš odovzdával sladké balíčky deťom z obce, materskej školy i základnej školy.

Podakovanie patrí aj podnikateľom z našej obce, ktorí podľa možností finančne prispeli na tieto dve akcie: H. Urbaníková, S. Papajík, V. Hlinka, J. Kojda, M. Fafejta, M. Kubica, COOP Jednota Námestovo, ZSVL Breza a Urbár Breza.

OZNAM

Na obecnom úrade máte možnosť požiadať o palicu, ktorá Vám môže pomôcť pri sťaženej chôdzi, spôsobenej nejakým ochorením.

BLIŽŠIE JEDEN K DRUHÉMU...

Takto to pociťovala vtedajšia starosta p. Terézia Hládeková. Potreba viac informovať našich občanov o práci starostu obce, poslancov obecného zastupiteľstva a aj o činnostiach rôznych organizácií, ktoré fungujú v našej obci.

Po návrhu starostky obce p. T.Hládekovej na vydanie obecných novín a jeho zdôvodnenia v rade OcZ, ako i v obecnom zastupiteľstve dňa 12.02.1999 schválilo OcZ vydanie obecných novín pod názvom „BREZANSKÝ ŽIVOT“. Bola menovaná redakčná rada v zložení: Rudolf Hládek- šéfredaktor, členovia: Terézia Hládeková , Anton Volček, Magdaléna Matejčíková, Emília Hládeková.

Redakčná rada sa v priebehu rokov menila len výnimočne. Členom redakčnej rady bol aj Miroslav Ľuba, ktorý sa staral nielen o formálnu úpravu časopisu, ale aj rôzne fotografie z obecných akcií a príspevky.

V tomto roku sme oslávili 10. výročie od jeho prvého vydania. Brezanský život je vydávaný 4x ročne, bolo aj obdobie, kedy sa vydal len 3x ročne. Napriek všetkým ťažkostiam, ktorým sme museli čeliť sa časopis vydáva a to aj veľkým pričinením terajšieho starostu obce Ladislava Matejčíka.

V ďalšom období by sme privítali pre skvalitnenie práce nových prispievateľov a záujemcov o prácu pri vydávaní BŽ. Príspevky je možné zasielať elektronickou poštou: breza@orava.sk, alebo odovzdať osobne na obecnom úrade p. Durčákovej Márii.

EH,MM,

POZVÁNKA

Obecné zastupiteľstvo v Breze Vás pozýva na tradičný ples, ktorý sa uskutoční dňa 6.2.2010. Vstupenky sú v predaji na Obecnom úrade od 16.12.2009

VIANOČNÝ TURNAJ

Tohto roku sa uskutoční 29. ročník vianočného turnaja v stolnom tenise. V dňoch 29.12. 2009 v kategórii registrovaní o 9⁰⁰ hod. a 30.12.2009 v kategórii neregistrovaní a žiaci so začiatkom o 9⁰⁰ hod. v sále kultúrneho domu.

Jozef Kubaš

PRECHOD BREZANSKÝM CHOTÁROM

Dňa 31.12.2009 sa uskutoční Silvestrovský prechod Brezanským chotárom. Zraz je pred obecným úradom o 9 hod. ráno. Viac info u Petra Sitárika.

ZIMNÝ FUTBALOVÝ TURNAJ

Dňa 9.1.2010. sa uskutoční futbalový turnaj na ihrisku pri ZŠ. Viac info u Petra Sitárika.

KRONIKA OBCE

Každá obec je povinná viesť obecnú kroniku, ktorej účelom je zachovanie miestnych dejín pre informáciu a poučenie budúcich generácií. Poslaním vedenia kroniky je dokumentácia novodobého kultúrneho a historického dedičstva obce, zachovaním informácií celoobecného charakteru.

Kronika obce Breza je písaná tematicky a v rámci kapitol chronologicky. Obsahuje stále kapitoly, ktoré sú zamerané na oblasť školstva, kultúry, športu, sociálnych pomerov, zamestnanosti, činnosti obecných orgánov. Ďalšie kapitoly obsahujú mimoriadne udalosti ako napríklad parlamentné, prezidentské voľby a pod. Okrem kroniky vedie obec pamätnú knihu, v ktorej sa zachytávajú fotografické a písomné doklady z významných udalostí obce (napríklad uvítanie nových občanov, stretnutie s dôchodcami a pod.).

Kronika obce Breza je ručne písaná kniha s číslovanými stranami. Vede sa v slovenskom jazyku a zápisy sú v ročných intervaloch písané pravdivo, verne a vecne.

Počiatky písania kroniky obce Breza siahajú do obdobia prvej svetovej vojny. Posledná kronika je vedená od polovice päťdesiatych rokov minulého storočia. Záznamy v nej viedol učiteľ Šípka. Od roku 1961 zapisovala záznamy Mgr. Marta Ľubová, učiteľka na miestnej základnej škole. Po jej odchode do dôchodku, prevzala vedenie záznamov od roku 1990 Mgr. Anna Sitáriková, učiteľka dejepisu na ZŠ s MŠ Breza.

Po nahliadnutí do našej kroniky máme možnosť vidieť akými zmenami prešla naša obec. O tom, ako nás budú súdiť budúce generácie, rozhodujeme všetci už teraz, svojimi činmi.

Mgr. Anna Sitáriková, kronikárka obce

Kačka na višniach

Suroviny: 1 kačka, 80g údenej slaniny, 400 g sterilizovaných višní, soľ, čierne korenie.

Postup: Umytú kačku osolíme, obložíme plátkami údenej slaniny a upečieme v rúre do mäkka.

Tesne pred dokončením pridáme višne a dodusíme. Servírujeme s ryžou.

Medové zázvorníky

Suroviny: 300g hladkej múky, 100 g teplého medu, 30g rozpusteného tuku, 15g mletého zázvoru, 1 žltok, 1 kávová lyžica sódy bikarbóny, 60g práškoveho cukru.

Postup: Všetko spolu spracujeme na doske na tuhé cesto. Rozvaľkáme, vykrajujeme zázvorníky, potrieme ich snehom z bielka a dáme piecť na vymastený múkou vysypaný plech do mierne vyhriatej rúry.

PF 2010 Želáme si veľa lásky a predsa tak mnoho ľudí je citovo neuspokojených. Želáme si veľa šťastia a len málokto vie, čo to presne je. Želáme si zdravie a tak málo oň dbáme. Vážme si seba, svoj život a ľudí okolo nás.

Krásne požehnané Vianoce a úspešný rok 2010 Vám želá, redakčná rada Brezanský život.

Pozn. Toto číslo časopisu bolo ilustrované kresbami detí zo základnej a materskej školy

Povolené OZ 12.2.1999

Zodpovední: Mgr.Emília Hládeková, Ing.Magdaléna Matejčíková, Bc.Veronika Kubašová

Uzávierka čísla: 15.12.2009